

Óháð fréttablað á Vestfjörðum BÆJARINS BESTA

Stofnað 14. nóvember 1984 · Sími 456 4560 · Veffang: www.bb.is · Verð kr. 400 m/vsk

5 694110 023513

Fimmtudagur

5. ágúst 2010
31. tbl. · 27. árg.

Vantar þig íbúð
til leigu?

Hafðu samband!
sími: 456 6600

Orkusteinn
í hjarta Ísafjarðar

Mikið úrval af fallegri
gjafavöru fyrir öll tækifæri

Orkusteinn ehf
Akúteini 11 · 400 Ísafjarður
Sími: 456 2323 · Fax: 456 2324
www.orkusteinn.is

Yfir til þín ...

Pálmi Gestsson leikari segir frá uppruninum í Bolungarvík og gamla húsinu sem nú er orðið eins og nýtt. Jafnframt er stiklað á leiklistarferlinum, dramatískum hlutverkum og leyndarmálinu bak við Spaugstofuna. Sjá miðopnu.

| Eyrarskáli | Sími 525 7890 |

EIMSKIP

Yfir hafið og heim

Strangar öryggiskröfur í Bolungarvíkurgöngunum

Bolungarvíkurgöng, sem tekin verða í notkun í haust, eru byggð eftir norskum jarðgangastaðli, að sögn Gísla Eiríkssonar deildarstjóra jarðgangadeildar Vega-gerðarinnar. Sama gildir um Héðinsfjarðargöng. Norski jarðgangastaðallinn tekur mið af tilskipum Evrópusambandsins sem gildir innan EES. „Göngin sem við erum að gera núna miðast við þúsund bíla umferð á sólarhring eftir nokkur ár. Við gerum ráð fyrir þannig umferð í Óshlíðinni og minna í Héðinsfirði,“ sagði Gísli í samtali við mbl.is. Hann segir að gerðar séu strangari öryggiskröfur í nýju göngunum en t.d. voru gerðar í Vestfjarðagöngunum undir Breiðadals- og Botnsheiði.

Gísli bendir á að nýju göngin séu með tvíbreið með útskotum með 500 metra millibili þar sem hægt er að stöðva bíl ef þörf

Frá vinnu við Bolungarvíkurgöng.

krefur. Hann segir að umferð þurfi að vera mikið meiri til að gerð sé krafa um styttra bíl á milli útskota. Vestfjarðagöngin eru hins vegar að mestu einbreið en með útskotum fyrir bíla sem mætast. Vestfjarðagöngin voru

klædd með tregbrennanlegu efni. Efnið er ekki eldfimt en getur logað ef eldur er í kringum það. Efnið er óvarið á kafla en inn-sprautað að öðru leyti.

Nýju göngin eru öll hulin að innanverðu með steinsteypu. Í

nýju göngunum verða líka fleiri neyðarsímar og meira af ljósa-skiltum. Gísli benti á að nýju göngin séu löng og engir neyðar-útgangar aðrir en opin til endanna. Hann sagði ekki gerða kröfu um sérstaka neyðarútganga

fyrir en umferð er orðin mjög mikil í jarðgöngunum. Frá þessu var sagt á mbl.is í kjölfar fréttar um að Hvalfjarðargöngin hafi fengið falleinkunn í könnun EuroTap á 26 göngum í 13 Evrópuríkjum. – *thelma@bb.is*

Ferðabjónustan á að styðja sérstöðu svæðisins

Stefnt skal að því að Vestfirðir verði leiðandi svæði í umhverfismálum og sjálfbærri ferðabjónustu og skapi sér ímynd og sérstöðu á því sviði að því er segir í ársskýrslu formanns Ferðamála-samtaka Vestfjarða þar sem litið er yfir síðasta ár. „Ferðabjónustan á Vestfjörðum [skal] einkennast af gæðum, trausti og gestrisni heimamanna og á að styðja undir sérstöðu svæðisins sem byggir á ósnortinni náttúru, friðsæld og öðruvísi upplifun á umhverfi og menningu svæðisins,“ segir í skýrslunni. Þar er jafnframt bent á að ferðabjónusta er atvinnugrein sem hefur mikil og jákvæð

áhrif inn í samfélagið en það eru oft óljós mörk á því hvar landamæri hennar liggja.

„Ef ekki væri fyrir öfluga ferðabjónustu þá byggju íbúarnir ekki endilega við sömu líf skjör og annars væri. Rekstur sundlauga, matvöruverslana, veitingastaða og hverskyns afþreyingar auk margvíslegrar annarrar þjónustu, sem þykir sjálf sögð í öllum byggðum, væri vart svipur hjá sjón ef ekki hefði verið unnið markvisst við uppbyggingu ferðabjónustu mörg undanfarin ár. Þegar upp er staðið þá starfa fleiri að einhverju leyti við ferðabjónustu en fólk gerir sér kannski

almennt grein fyrir,“ segir formaður í skýrslunni.

„Það er ekki síst þess vegna sem ferðabjónustan, sem er mikilvæg atvinnugrein, þarf að vera óhrædd við að líta í eigin barm og ihuga hvað betur megi gera.

Sjálfs gagnrýni er okkur öllum hollt og við þurfum öll að gera okkur grein fyrir því að við berum mikla ábyrgð gagnvart þeim samfélögum sem við búum í,“ segir formaður jafnframt í skýrslunni. „Við sjálf þurfum stöðugt að

reyna að gera betur og stefna í sameiningu að því að ferðabjónustan eflist og glæðist. Jafn vetur, vor, sumar og haust. Það er að öllu leyti undir okkur sjálfum komið.“

– *thelma@bb.is*

Halldór tekjuhæsti bæjarstjórinn

Sr. Agnes M. Sigurðardóttir, prófastur í Bolungarvík er tekjuhæsti vestfirski presturinn samkvæmt tekjublöðum Mannlífs og Frjálsrar verslunar. Meðal mánadartekjur Agnesar námu 678 þúsund krónum á síðasta ári. Næst kemur sr. Sigríður Óladóttir, prestur á Hólmavík með 638 þúsund, þá Fjöltnir Ásbjörnsson, sóknarprestur í Holti í Öndarfirði með 631 þúsund, þá Leifur Jónsson, sóknarprestur á Patreks-

firði með 616 þúsund og Magnús Erlingsson sóknarprestur á Ísafirði með 537 þúsund að meðaltali á mánuði. Sr. Skúli Sigurður Ólafsson, fyrrum prestur á Ísafirði og nú prestur í Keflavík, var með 642 þúsund að meðaltali á mánuði og Ísfríðingurinn Örn Bárður Jónsson, prestur í Nes-kirkju í Reykjavík var með 584 þúsund að meðaltali á mánuði.

Ef litið er á lista blaðanna yfir tekjuhæstu sveitarstjórnarmenn-

ina kemur í ljós að Halldór Halldórsson, bæjarstjóri Ísafjarðarbæjar var tekjuhæsti bæjarstjórinn á Vestfjörðum. Meðal mánadarlaun hans á síðasta ári námu 1.224 þúsundum króna. Næstur honum kemur Elías Jónatansson bæjarstjóri í Bolungarvík með 812 þúsund, þá Ómar Már Jónsson sveitarstjóri í Súðavík með 687 þúsund og Ásdís Leifsdóttir sveitarstjóri á Hólmavík með 596 þúsund að meðaltali á mánuði.

Einar Kristinn tekjuhæsti þingmaðurinn

Einar Kristinn Guðfinnsson er tekjuhæsti þingmaður NV-kjördæmis samkvæmt tekjublaði Mannlífs sem kom út fyrir helgi. Samkvæmt blaðinu voru meðaltekjur Einars Kristins á síðasta ári 928 þúsund krónur. Næstur honum kemur Jón Bjarnason, sjávarútvegs- og landbúnaðarráðherra með 841 þúsund, þá kemur Guðbjartur Hannesson með 808 þúsund, Ólína Þorvarðardóttir

með 762 þúsund og Ásbjörn Óttarsson með 628 þúsund.

Lilja Rafney Magnúsdóttir kemur næst með 610 í meðaltekjur á mánuði, þá kemur Guðjón Arnar Kristjánsson, fyrrv. þingmaður NV-kjördæmis með 546 þúsund og restina rekur Kristinn H. Gunnarsson, fyrrv. þingmaður með 492 þúsund að meðaltali á mánuði.

– *bb@bb.is*

Þorsteinn tekjuhæsti læknirinn

Þorsteinn Jóhannesson, yfirlæknir hjá Heilbrigðisstofnun Vestfjarða á Ísafirði, er í efsta sæti yfir tekjuhæsta heilbrigðisstarfsfólkið á Íslandi. Hann var með rúmar þrjár milljónir á mánuði á síðasta ári sem er tæplega 400 þúsund krónum meira en næsti maður á lista DV um tekjuhæsta heilbrigðisfólkið. Bryn-

jólfur Hauksson, læknir á Fáskrúðsfirði, sem var með tæplega 2,7 milljónir krónur á mánuði. Læknar á landsbyggðinni raða sér í efstu sætin á lista DV. Af þeim tíu launahæstu eru sex starfandi á landsbyggðinni, þar af þrír á Vestfjörðum.

Tekjuhæsta heilbrigðisstarfsfólkið á Vestfjörðum:

Þorsteinn Jóhannesson - yfirlæknir á Ísafirði - 3.064.996 kr.

Guðmundur Sigurðsson - læknir á Hólmavík - 2.379.519 krónur.

Fjöltnir Freyr Guðmundsson læknir á Ísafirði. - 2.064.762 kr.

Helgi Kristinn Sigmundsson heilsugæslulæknir á Ísafirði 1.814.145 kr.

– *thelma@bb.is*

Að vanda voru bestu verkin valin og aðalverðlaun hlaut „Sæskrímslið“ sem var tvíhöfða. Verkið var eftir Gallo Cristian, Abby Sullivan, Julia Lüscher, Megan deBrito og Kristjönu Einarsdóttur.

Sæskrímsli skapað úr sandi

Fimmtíu listaverk voru sköpuð í sandinum að Holti í Önundarfirði á laugardag þegar árleg sandkastalakeppni fór fram. Að vanda voru bestu verkin valin og aðalverðlaun hlaut „Sæskrímslið“ sem var tvíhöfða. Verkið var eftir Gallo Cristian, Abby Sullivan, Julia Lüscher, Megan de-

Brito og Kristjönu Einarsdóttur. Í fyrsta sæti var svo verkið „Bjössi bangsi“ eftir Diljá, Unu, Guðmund og Hörpu. Í öðru sæti var verkið „Skelbakan“ eftir hópinn Grenihlíð United sem saman stóð af; Rannveigu, Hrefnu, Evu, Ellu, Friðriki, Davíð, Ísar, Einari og Söru. Í þriðja sæti var verkið

„Hafmeyjan“ eftir Helgu Østerby Þórðardóttur.

Þetta var í fjórtánda sinn sem keppnin er haldin en hvítur sandurinn í Holtsfjöru hentar einstaklega vel til sandkastalagerðar og hefur keppnin laðað til sín fjöldann allan af fólki í áraraðir.

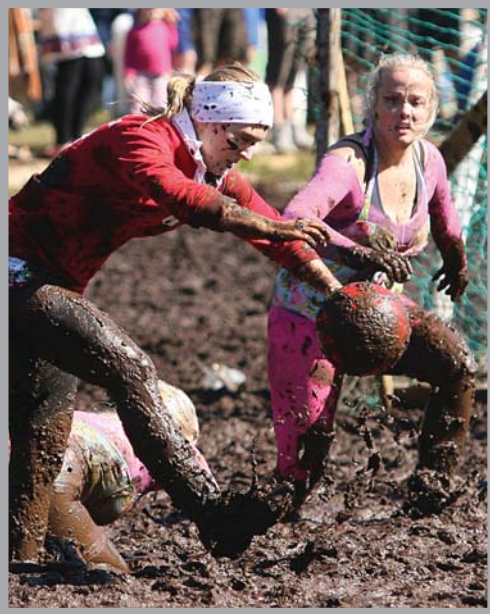
– thelma@bb.is

Í öðru sæti var verkið „Skelbakan“ eftir hópinn Grenihlíð United sem saman stóð af; Rannveigu, Hrefnu, Evu, Ellu, Friðriki, Davíð, Ísar, Einari og Söru.

Í fyrsta sæti var svo verkið „Bjössi bangsi“ eftir Diljá, Unu, Guðmund og Hörpu.

Frábær helgi í drullunni

Aðskilnaðarsamtök Vestfjarða og Angels and Demons urðu Evrópumeistarar karla og kvenna í mýrabolta sem fór fram á Ísafirði um verslunarmannahelgina. Þrjátíu og fimm lið tóku þátt eða um 400 manns og var almenn ánægja með mótið. „Mótið var frábært, lokahófið æðislegt og veðrið snilld. Það er rosagléði í okkur að hafa átt svona frábæra helgi enda gekk allt upp,“ segir Jóhann Bæring Gunnarsson, drullusokkur mótsins.

Í öðru sæti í karladeildinni var liðið Valdi Kriss, úr Borgarfirði en það er nefnt til heiðurs Valdimari Kristmundi Sigurðssyni í Skallagrími Borgarnesi sem á Íslandsmet í markaskorun í öllum deildum Íslandsmóts í knattspyrnu. Í þriðja sæti var Ósafsluxarnir, sem eru starfsmenn úr Óshlíðargöngum. Í kvennadeildinni voru sigurvegararnir frá því í fyrra, Ofurkonur, í öðru sæti og FC Drulluflokkar í því þriðja. Fjöldinn allur af áhorfendum

lagði leið sína í Tungudal til að fylgjast með mótinu en einnig var keppt í drullulangstökki, drulluteygju og kajakdrætti. „Kajakdrátturinn var alveg að virka og ég býst við að við munum koma til með að halda honum inni á næsta móti. Við höfum oft prófað eitthvað nýtt til að sjá hvort það virki eða ekki og þetta var alveg að hitta í mark,“ segir Jóhann Bæring. Meðfylgjandi myndir frá mýraboltanum tók Sigurjón J. Sigurðsson.

„Vegurinn varasamur á köflum“

Sumarhúsa eigendur í Selárdal í Súgandafirði hafa enn á ný kvartað yfir ástandi vegarins til sumarbústaðalandsins og óskað úrbóta. „Sumarhúsa eigendur þar hafa árum saman kvartað yfir ástandi vegarins og bent á nauðsynlegar úrbætur en án árangurs. Nú er svo komið að vegurinn frá

Botni í Súgandafirði út í Selárdal er vart nema jeppum og á köflum varasamur,“ segir í bréfi til bæjaryfirvalda. Þar segir að sumarhúsa eigendur geri sér grein fyrir því að vegurinn verði seint fullkominn en lágmarkskrafa sé að hann verði fólksbílafær. „Til að koma því í framkvæmd þarf í

fyrsta lagi að laga veginn gróflega í sumar og gera jafnframt áætlun um framtíðarlagfæringu vegarins. Þær framkvæmdir sem eru nauðsynlegar strax eru að fjarlægja steina sem standa upp úr veginum, laga djúpar skorur, lagfæra brekkur og setja nýtt ræsi fyrir neðan ysta bústaðinn í

Selárdal.“

Að lokum segja bréfaritarar að þeir óski eftir bættu samstarfi við bæjaryfirvöld í Ísafjarðarbæ og vænta þess að þeir verði látnir sitja við sama borð og aðrir sumarbústaðaeigendur bæjarfélagsins. Bæjarráð hefur vísað erindinu til bæjartæknifræðings til

frekari skoðunar. Þess má geta að fyrir þremur árum óskuðu bæjaryfirvöld eftir því við samgönguráðuneytið að vegurinn út í Selárdal í Súgandafirði yrði færður til Vegagerðarinnar, sem héraðs- eða landsvegur. Því var hafnað þar sem vegurinn þótti ekki uppfylla skilyrði.

Sjóstangavertíðin svipuð og í fyrra

„Þetta er búíð að ganga ágætlega í sumar svo við erum sáttnir þótt við vildum alltaf fá fleiri gesti. Það mætti vera meiri trafik seinnipart sumars og það er heldur farið að draga úr aðsókninni núna. Það er verkefni sem verið er að vinna í,“ segir Jón Svanberg Hjartarson, framkvæmdastjóri Hvildarkletts. Fyrirtækið rekur 22 báta og þjónustar erlenda ferðamenn sem koma hingað í sjóstangaveiði. Búið er við að tímabilinu ljúki að öllum jafnan um miðjan september. Aðallega eru það Þjóðverjar sem koma til landsins að stunda sjóstangaveiði en að sögn Jóns Svanbergs koma einnig ferðamenn frá Svíþjóð, Hollandi, Póllandi, Tékklandi og Austurríki. Aðspurður segir Jón Svanberg ekki hafa orðið var við aukningu milli ára en trafikinn sé á svipuðu röli og á sama tíma í fyrra.

„Ég er nú ekki búinn að taka

Bátar Hvildarkletts í höfninni á Suðureyri.

saman tölur fyrir sumarið en ég trúað að um þúsund manns hafi komið á vegum fyrirtækisins vestur í sumar.“ Bókanir fyrir næsta sumar eru þegar hafnar en Jón Svanberg býst við að þær fari ekki í gang fyrir alvöru fyrr

en nær dregur að lokum tímabilsins.

Sjómenn hafa undanfarin misseri verið að veiða afar stóra fiska og síðasta sumar röðuðu Bobbybátarnir inn stórlúðum. Í byrjun mánaðar höfðu veiðst sjö lúður

hjá Hvildarklettsbátunum frá Suðureyri og Flateyri, þar af fjórar stórlúður. Frá Suðureyri höfðu veiðst 57 kg og 80 kg lúður og frá Flateyri 108 kg og 110 kg lúður. Er það betri lúðuveiði en á síðasta ári en þá vó stærsta lúðan

77 kg. Stórþorskar hafa einnig veiðst vel og eru þorskar á bilinu 20-26 kg algeng sjón og eru þeir stærstu allt að 145 sm á lengd. Þá veiddist í sumar 16 kg skötuselur á stöng frá Suðureyri.

– *thelma@bb.is*

Spurningin

Ætla þú að taka þátt í Evrópumeistaramótinu í mýrabolta?

Alls svörðuðu 293.

Já sögðu 23 eða 8%

Nei sögðu 270 eða 92%

Netspurningin er birt vikulega á bb.is og þar geta lesendur látið skoðun sína í ljós. Niðurstöðurnar eru síðan birtar hér.

Helgarveðrið

Horfur á fimmtudag: Suðaustlæg átt og dálítið væta á suðvestanverðu landinu, en léttir víða til fyrir norðan og austan. Hiti 12-18 stig, hlýjast NA-lands. **Horfur á föstudag:** Austlæg átt og víða rigning um tíma. Hiti yfirleitt 10-15 stig. **Horfur á laugardag:** Útlit fyrir úrkomulítið og milt veður. **Horfur á sunnudag:** Útlit fyrir úrkomulítið og milt veður.

Ritstjórnargrein

Árið um kring

Árið um kring er þar alltaf eitthvað um að vera hvað viðvíkur uppákomum eins og nú er títt að kalla einu nafni, allskonar menningarviðburði. Hér er að sjálfsögðu átt við Ísafjarðarbæ. Sagan vitnar með glöggum hætti hvernig allskyns menning hefur um langan aldur sett svip á bæjarlífið; nokkuð, sem íbúarnir pukrast ekki með, heldur deila með öðrum, gestum og gangandi og fyrrum sveitungum.

Litum yfir sviðið: **Skíðavikan**, árvisst ættar- og vinamót brottfluttra um páskana, bregst aldrei; **Fossavatnsgangan**, alþjóðleg skíðagöngukeppni þar sem nokkrir af bestu skíðagöngumönnum heims etja kappi og fer stöðugt fjölgandi; **Aldrei fór ég suður**, afsprengi þeirra Mugison-feðga, tónlistarveisla þar sem slegist er þátttöku og færri komast að en vilja, vinsælli með hverju árinu sem líður; **Púka-mótið**, þar sem „gamlir“ ísfirskir knattspyrnumenn upplifa gullaldarárin með eftirminnilegum tóktum (áhorfendum til ómældrar ánægju) og treysta vinskapa æskuáranna; **Mýraboltinn**, byrjaði sem gáskafull tilbreyting frá venjulegu tórusparki, en hefur nú náð flugi og á stöðugt auknu fylgi að fagna. Og, það hangir fleira á spýtnni. Í ár koma **30 skemmtiferðaskip** til bæjarins. Vestfirðingar eru stoltir af náttúrufegurðinni sem prýðir fjórðunginn. Ísafjörður hefur löngum þótt fallegur bær þar sem hann hvílir í faðmi hinna bláu fjalla, ekki síst á lognværum sumardögum (og nóttum) þegar umhverfið speglast

í Pollinum. Þetta, ásamt því sem í boði er til affpreyingar á stuttri viðdvöl, hafa þeir góðu gestir af mörgum þjóðernum, sem hinir gælstu farkostir hafa borið til okkar, kunnað að meta.

Maðurinn lifir ekki á brauði einu saman, þótt hér sé hægt að seðja líkamlegt hungur með kræsingum, sem útbreiddar sögur fara af fyrir ágæti. Tónlistin hefur lengur en elstu menn muna verið eitt af aðalsmerkjum Ísafjarðar. Þá hefur leiklistin blómgastr það sem af er ári með meiri ágætum en aldrei fyrr. Allt leggst þetta á eitt með að gera Ísafjörð að stað sem áhugavert er að heimsækja árið um kring. Það er alltaf eitthvað á döfinni. Þökk sé þeim sem draga plóginn.

Tímarnir hafa breyst og bærinn með. Það eru ekki lengur frystihús í svo til öllum bæjarhverfum (Ísfirðingur-Norðurtanginn-Íshúsfélagið-Hnífsdalur) eða rækjuverksmiðjur. Því miður. Skólaflóran er aftur á móti fjölbreyttari en áður var. Gott mál. Þá götu verður að ganga áfram til frekari áfanga. Ferðaþjónustu, verslun og iðnað verður að efla til mikilla muna. Þar biður óplægður akur að tekið sé til hendi.

Hvað sem þessu öllu líður verður þó tvennt að standa uppúr hvað ferðamanninn varðar: Að við honum blasi fagurt umhverfi, snyrtilegur bær þar sem hann finnur sig velkominn.

s.h.

Útgefandi: Gúttó ehf., kt. 680501-2620, Sól götu 9, 400 Ísafjörður, sími 456 4560, fax 456 4564. **Ritstjóri:** Sigurjón J. Sigurðsson, sími 892 5362, *bb@bb.is*. **Blaðamenn:** Thelma Hjaltadóttir, símar 456 4693 og 849 8699, *thelma@bb.is*, Kristján Einarsson, símar 456 4560 og 848 3403, *kristjan@bb.is*. **Ritstjóri netútgáfu bb.is:** Sigurjón J. Sigurðsson. **Ljósmyndari:** Halldór Sveinbjörnsson, sími 894 6125, *halldor@bb.is*. **Ábyrgðarmenn:** Sigurjón J. Sigurðsson og Halldór Sveinbjörnsson. Lausasöluverð er kr. 400 eintakið með vsk. Veittur er afsláttur til elli- og örorkulífeyrisþega. Einnig sé greitt með greiðslukorti. **Önnur útgáfa:** Ferðablaðið Á ferð um Vestfirði. **ISSN 1670 - 021X**

Barnaverndarnefndin á norðanverðum Vestfjörðum kom saman í Stjórnsýsluhúsinu á Ísafirði.

Flestar tilkynningar vegna vanrækslu

Hundrað og fjörutíu tilkynningar bárust barnaverndarnefnd á norðanverðum Vestfjörðum á síðasta ári um 96 börn. Flestar tilkynningarnar bárust frá lögreglunni eða fjörutíu, sem er samt sem áður mikil fækkun frá árinu 2008 en þá kom 71 tilkynning frá lögreglunni. Flestar tilkynninganna voru um vanrækslu

barna eða 66. Þetta kemur fram í *Samtolum 2009* en það er eins konar ársskýrsla barnaverndarnefnda til Barnaverndarstofu. Þetta kom fram á fyrsta fundi nýkjörinnar barnaverndarnefnd á norðanverðum Vestfjörðum. Þar var einnig farið yfir siskráningu barnaverndar í maí og júní. Í maí kom 21 tilkynning til barna-

verndarnefndar á norðanverðum Vestfjörðum og í júní voru tilkynningar 25. Almennungi ber skylda til, gagnvart öllum börnum, að gera barnaverndarnefnd viðvart ef ástæða er til að ætla að barn búi við vanrækslu, áreiti eða ofbeldi eða stofni heilsu sinni og þroska í hættu. Starfstéttum sem hafa

afskipti hafa af börnum, þá sérstaklega dagmæður, félagsráðgjafar, leikskólakennarar, sálfræðingar, kennarar, prestar, hjúkrunarfræðingar, lögregla, ljósmæður, dómarar og læknar,

ber sérstök skylda til að fylgjast með hegðun, uppeldi og aðbúnaði barna eftir því sem við verður komið og tilkynna til barnaverndarnefndar ef þurfa þykir.

– thelma@bb.is

Andri og Matthías skrifa undir við BÍ/Bolungarvík

Knattspyrnumennirnir Andri Rúnar Bjarnason og Matthías Króksnes Jóhannsson hafa skrifað undir samning við BÍ/Bolungarvík. Undirskriftin fór fram á veitingastaðnum Við pollinn fyrir helgi en mörg lið hafa verið á höttunum á eftir þessum efni-legu leikmönnum, að því er fram

kemur á veffélagsins. Andri Rúnar er markahæsti leikmaður 2. deildar sem stendur og Matthías var nýverið valin í leikmannahóp U17 ára landsliði Íslands sem heldur utan í byrjun ágúst.

„Stjórn BÍ/Bolungarvíkur er afar ánægð með að þessir tveir heimamenn vilji leika áfram með

liðinu. Stefnan er klárlega að halda áfram að byggja á þeim heimamönnum sem fyrir eru í liðinu. Stjórn BÍ/Bolungarvíkur vill koma þökkum til allra þeirra fyrirtækja og einstaklinga sem staðið hafa þétt við bakið á okkur í sumar,“ segir í tilkynningu.

– kristjan@bb.is

Líflegt sumar senn að baki

Mikil aukning hefur verið milli ára hjá sjótaxanum Bjarnarnesi í Bolungarvík sem ferjar farþega yfir í Hornstrandafriðlandið.

„Þetta er búið að vera mjög líflegt. Sem betur fer hefur veðrið verið gott síðasta mánuðinn og stoppað lítið trafíkinna,“ segir Sigurður Hjartarson eigandi Bjarnarness. Hann segir Íslendinga vera í meirihluta farþega hjá sér. „Mest eru þetta Íslend-

ingar en þó eru erlendu ferðamennirnir fleiri en í fyrra. Þetta er bæði ferðafólk sem er að fara og eins húsafólk, eins og við köllum það, sem er að fara í sumarbústaði.“ Sigurður segir strauminn minnka eftir verslunarmannahelgi.

„Það verður þó reytingur út ágúst en ekkert í samræmi við júní og júlí. Maður reynir að hafa bátinn á floti út september ef

eitthvað skildi reka á fjörur manns og eins að lengja ferðamannatímabilið t.d. með því að bjóða upp á berjaferðir í ágúst.“

Bjarnarnes er með tvær áætluunarferðir í viku í Aðalvík en allt annað eru sérferðir. Sigurður segir reksturinn byggjast að mestu á á sérferðum,“ segir Sigurður. Bjarnarnes er af gerðinni Sómi 990, rúmar 20 farþega og er með 500 hestafla vél. – thelma@bb.is

Bolungarvíkurkaupstaður

Útboð

Bolungarvíkurkaupstaður óskar eftir tilboðum í eftirfarandi verkhluta við endurnýjun á Félagsheimili Bolungarvíkur.

- Smíði og uppsetning innréttinga.
- Smíði timburpalls við suðurhlíð hússins.
- Önnur smærri verk við frágang utan- og innanhúss.

Verktími er frá 1. september 2010 til 1. desember 2010.

Útboðsgögn verða afhent á bæjarskrifstofunni í Bolungarvík, Aðalstræti 12, frá og með miðvikudeginum 11. ágúst 2010.

Tilboð verða opnuð föstudaginn 20. ágúst 2010, kl. 11:00 á bæjarskrifstofunni í Bolungarvík, Aðalstræti 12.

Bolungarvíkurkaupstaður.

Römm er sú taug

– farið út um víðan völl með Pálma Gestssyni leikara

Bolvíkingurinn Pálmi Gestsson leikari er í allar ættir aftur í aldir ættaður úr Ísafjarðardjúpi. Hann var ungur gripinn einhverri útþrá sem leiddi hann suður og þar hefur hann varið starfsævinni. Hins vegar gerðist það sem oft gerist, að ræturnar heima fara að toga því meira eftir því sem árin líða. Þess vegna er hann nú aftur kominn með annan fótinn í Bolungarvík og það skýrir hvers vegna hann ræðst í það stórvirki ásamt konu sinni að gera upp gamla húsið þar sem hann fæddist. Á sínum tíma var húsið dæmt til niðurrífs sem ónýtur hjallur en er nú bæjarprýði.

Í þessu símaspjalli er farið yfir feril Pálma, upprunann fyrir vestan, leiklistarnámið, leikferilinn sem einkennist annars vegar einkum af dramatískum hlutverkum á leiksviði og hins vegar af starfinu í Spaugstofunni, og sitthvað annað sem á dagana hefur drifið. Og sagt frá gamla húsinu í Bolungarvík sem gengið er í endurnýjun lífdaganna.

Hér mætti nefna, að fyrir nærri aldarfjórðungi kom undirritaður í heimsókn á Seljaveginni í Reykjavík til Pálma og þáverandi eiginkonu hans, Soffíu Vagnsdóttur, og tók við þau viðtal fyrir Bæjarins besta á upphafsárum blaðsins. Þá var Spaugstofan ekki komin til sögunnar.

Pálmi er fæddur í Bolungarvík síðla árs 1957, sonur Sigurborgar Sigurgeirsdóttur frá Fólafæti undir Hesti í Ísafjarðardjúpi og Gests Pálmasonar húsasmíðameistara, Bolvíkings með ættir af Snæfjallaströnd. Amma Pálma í móðurætt fæddist á Litlabæ í Skötufríði í Djúpi, sem nú eftir endurbýggingu er orðinn víðkunnur viðkomustaður ferðafólks. Systkini Pálma voru fjögur, þrír bræður og ein systir.

Pálmi er kvæntur Sigurlaugu Halldórsdóttur flugfreyju. Sonur þeirra er Mímir Bjarki Pálmason. Fyrir átti Pálmi með Soffíu fyrri eiginkonu sinni þau Gest, Kolbein og Birnu Hjaltalín.

„Svo vill til“, segir Pálmi, „að núna þegar við spjöllum saman er ég staddur á óðali mínu í Bolungarvík nákvæmlega þar sem ég fæddist. Þá áttu afi minn og amma heima hér. Ég hlaut hefðbundið uppeldi í sjávarpláss. Eftir skyldunám í skólanum hér fer ég í Iðnskólanum og fer að læra húsasmíði hjá Jóni Friðgeir frænda mínum hérna í Bolungarvík. Ég kláraði nú aldrei nema helminginn af Iðnskólanum.

Hins vegar tók ég allan námstímann hjá Jóni en fór suður áður en mér auðnaðist að taka sveinspróf. Eftir á að hyggja fann ég fyrir því að ég var ekki að una mér í því sem ég var að gera. Ég hafði einhverja útþrá, án þess þó að það væri algerlega meðvitað hvað það væri. Þetta æxlast svo þannig að ég sækí um Leiklistarskólann 1978, rétt um tvítugt.“

Hvattur til að sækja um skólann

– Voru einhverjar vísbendingar um það áður að leiðin myndi liggja út á þá braut?

„Ég hef oft verið spurður hvernig ég hafi fengið áhugann á því að fara í Leiklistarskólann. Trúlega hefur það nú kviknað vegna þess að ég var aðeins með áhugaleikféluginu hér í Bolungarvík og svo hafði ég leikið eitt-hvað í skólanum. Eitthvað hefur þetta bært leiklistarárain í brjósti mér. Það hlýtur að vera, en raunar er þetta alger tilviljun.

Vorið 1978 fór ég í fyrsta skipti til sólarlanda með þáverandi kærustu minni og síðar eiginkonu minni fyrrverandi, Soffíu Vagnsdóttur, og fyrir sunnan gistum við hjá leikurunum og hjónunum Guðmundi Pálssyni og Sigríði Hagalín, á horninu á Holtsgötu og Framnesvegi. Seinna áttum við Soffíu reyndar heima þar rétt hjá, á horninu á Holtsgötu og Seljavegi. Guðmundur var bróðir Birnu Hjaltalín Pálsdóttur, móður Soffíu, og var fæddur og uppalinn hér í Bolungarvík. Þau voru samt ekki blóðskyld því að Birma er kjörbarn. Við Guðmundur vorum líka mjög skyldir því að mamma hans og amma mín voru systur.

Þegar við erum þarna hjá Guðmundi og Sigríði berst það einhvern veginn í tal að ég hafði leitt hugann að Leiklistarskóla Íslands, sem stofnaður hafði verið árið áður. Ég hafði haft fregnir af því að margir sæktu um og inntökuprófin væru hörð. Það voru vel á annað hundrað manns sem sóttu um skólann, og gera enn, og síðan var skorið niður kerfisbundið í inntökuprófunum þangað til átta stóðu eftir. Ég taldi sjálfur engar líkur á því að heimóttarlegur landsbyggðardrengur úr litlu sjávarpláss vestur á fjörðum hefði neitt þangað að gera. Guðmundur frændi minn og Sigríður líka hvetja mig hins vegar ákaflega til að reyna þetta og sækja um. Þarna stóð einmitt yfir umsóknarfrestur og Guðmund-

ur fór og náði í umsóknareyðublað og eiginlega lét mig fylla það út.

Síðan er ég kallaður í inntökupróf og geng í gegnum þetta allt saman. Eftirleikurinn er svo tilþölulega ljós. Þetta var fjögurra ára nám, töluvert erfitt og krefjandi.“

Lítur helst á sig sem dramatískan leikara

– Sástu fyrir þér strax í upphafi hvaða svið leiklistarinnar myndu helst liggja fyrir þér? Þú hefur leikið mikið af alvarlegum hlutverkum gegnum tíðina auk þess að vera í Spaugstofunni.

„Ég hef nú alltaf litið á mig fremur sem dramatískan leikara heldur en hitt og hef leikið ekki síður dramatísk hlutverk í leikhúsinu.

Þar eru hlutverk sem standa upp úr á mínum ferli eins og Hjálmar Ekdal í Villiöndinni og Krogstad í Brúðuheimilinu, bæði verkin eftir Ibsen. Eða McMurphy í Gaukshreiðrinu, sem Jack Nicholson lék í bíómyndinni. Í leikhúsinu hef ég leikið meira dramatík. Sjónvarpið er bara meira áberandi.“

Gekk vel að fá hlutverk

– Gekk þér vel að fá verkefni í byrjun?

„Já, ég var afskaplega heppinn með það. Leikhúsin fóru að sækjast eftir mér. Fyrst bauðst mér hlutverk í Garðveislu Guðmundar Steinssonar í Þjóðleikhúsinu en æfingar áttu að hefjast dálitlu áður en ég útskrifaðist. Skólinn leyfði það hins vegar ekki svo að það var ekki hægt. Svo fékk ég hlutverk í Iðnó og debúteraði þar í Írlandskortinu undir leikstjórn Eyvindar Erlendssonar og lék þar síðan fyrsta árið.

Eftir það fór ég á samning í Þjóðleikhúsinu og hef verið nánast óslitið fastráðinn við Þjóðleikhúsið síðan. Reyndar sagði ég upp fyrir þremur-fjórum árum svo að ég gæti helgað mig óskiptur Spaugstofunni. Núna er ég aftur orðinn fastráðinn hjá Þjóðleikhúsinu, sem ég lít á sem mitt annað heimili og uppeldisstöð.“

– Hefurðu troðið upp fyrir vestan eftir að þú gerðist atvinnuleikari?

„Já, bæði hef ég leikið þar á leikferðum með Þjóðleikhúsinu og Spaugstofunni. Auk þess hef ég sinnt minni háttar verkefnum eins og að vera kynnir eða veislu-

stjóri.“

Maður sem allir þekkja

– Hvernig er að vera maður sem öll þjóðin þekkir? Finnurðu fyrir því í daglegu lífi?

„Já, ég finn fyrir því. Þetta venst nú. En ég finn fyrir því að í rauninni hvert einasta mannsbarn á Íslandi veit hver maður er.

Yfirleitt finn ég þetta á mjög jákvæðan hátt. Fólk er kurteist og hlýlegt og gefur sig á tal og þakkar fyrir það sem maður hefur gefið því með Spaugstofunni. Þó finna kannski aðrir í fjölskyldunni meira fyrir þessu en ég ef þeir eru með mér. Ég er orðinn svo vanur þessu.“

Forréttindi að tilheyrast Spaugstofunni

– Nú er Spaugstofan búin losa tvo áratugi í Sjónvarpinu. Er hún hætt?

„Ég held að Spaugstofan hætti aldrei sem fyrirbæri. Ég get ekki ímyndað mér það úr þessu. En hvort hún verður í Sjónvarpinu vetur er algerlega óljóst. Það veit í rauninni enginn á þessu stigi málsins. Við búumst svo sem ekkert frekar við því og erum ekkert að velta vöngum yfir því. Það eru greinilega breytingar á döfinni hjá stofnuninni og erfitt um vik.

Það virðist komið að þeim tímupunkti að eigendur stofnunarinnar þurfa að ákveða hvort þeir ætla að leggja hana niður alfarið. Búið er að skera það mikið niður og þrengja það mikið að henni að spurningin er hvort hún á einhvern tilverurétt lengur án þess að framleiða neitt efni eða gera yfirleitt það sem hún á að gera. Einn góðan veðurdag hlýtur að koma að því að það er skorið svo mikið niður og svo mörgum sagt upp, að það er ekki eru lengur forsendur fyrir því að reka útvarp og sjónvarp.

En Spaugstofan deyr held ég aldrei sem fyrirbæri. Þetta sem átti fyrir rúmum tuttugu árum að vera fjórir þættir til að byrja með og í mesta lagi einn vetur sem aukastarf er eiginlega orðið að ævistarfi.

Mér finnst það forréttindi að hafa tilheyrt þessum hópi, Spaugstofunni, og hafa fengið að eiga í gegnum hana þetta mikilvæga samtal við þjóðina allan þennan tíma. Þáttur eins og Spaugstofan er nefnilega ekki einfaldur skemmti-

þáttur heldur nauðsynlegur þáttur í hinni lífspólítísku umræðu þjóðfélagsins á hverjum tíma. Ég tel það skyldu ríkissjónvarps að hafa þessa tegund dagskrárgerðar á sinni könnu og sjálfsagða og nauðsynlega þjónustu við þjóðina. Svo geta menn haft allar skoðanir á því í hvaða formi slík dagskrárgerð á að vera og hverjir eigi að sinna henni.“

Leyndarmálið bak við Spaugstofuna

– Nú hafði þið alltaf verið kátir og hressir og fyndnir í Spaugstofunni. Það hefur örugglega verið mikið stress og tímapressa að vinna hvern þátt, að miklu leyti með alveg nýju efni beint úr fréttum líðandi stundar. Hafði þið alltaf verið kátir og ljúfir og glaðir hver við annan meðan á vinnslu hefur staðið?

„Við höfum aldrei hækkað röddina hver við annan. Samstarfið hefur alltaf verið gott. Eins og þú sagðir hefur þetta verið mikið stress og mikil spennan.

Ég held að leyndarmálið bak við Spaugstofuna og gæfa hennar sé einmitt hópurinn og samstarfið. Ég hef stundum sagt að ábyggilega séu til miklu betri spaughöfundar en við, miklu betri leikarar en við og miklu betri grínarar. Hins vegar er ég ekki viss um að sem samstarfshópur finnist miklu betra fyrirbæri. Einhvern veginn hefur hann valist undir einhverja heilla-stjörnu sem er hans styrkur og hans galdur.

Ég er ekki viss um að svona fyrirbæri verði til nema kannski einu sinni á öld. Ég er ekki að þakka okkur það sem einstaklingum. Styrkurinn felst í hópnunum. Saman hefur safnast mikil reynsla og þjálfun sem er fágæt og alls ekki á hverju strái. Ég láí engum þó að hver sem er treysti sér ekki til að hella sér út í svona með litlu tilhlaupi.“

Gaman að syngja

– Þú ert góður söngmaður.

„Við skulum segja að ég geti raulað. Já, ég get það.“

– Söngurinn í Spaugstofunni hefur jafnan verið öflugur og góður.

„Það finnst mörgum og það gleður mitt litla hjarta. Við Örn Arnason höfum gaman af því að syngja sundur og saman og hópurinn er raunar allur tiltölulega músíkalskur. Það hefur verið gam-

an að sinna söngnum í þessum hópi.“

Ógleymanleg hestaferð

– Þú ert útivistarmaður. Hefurðu ferðast mikið fyrir vestan? „Það blundar í mér svolítið náttúrubarn þó að ég sinni því kannski ekki alltaf. Ég hef ferðast allt of lítið fyrir vestan þó að ég hafi reynt að gera það dálítið í seinni tíð.

En einhver eftirminnilegasta ferð sem ég hef farið á Vestfjörðum var minnir mig 1976. Þá fór-um við í hestaferð nokkrir félagar í Bolungarvík. Segja má að við höfum verið brautryðjendur í hestamennsku hér. Einhverjir voru að vísu með hesta áður, en árið 1975 fáum við nokkur hesta hingað og þá fjölgaði hestum hér mjög.

Þegar við fórum þessa ferð rið-um við inn á Ísafjörð og létum hífa hestana um borð í Fagranes- ið, sigldum inn í Bæi, riðum síðan Snæfjallaströndina og um Dals- heiði yfir í Leirufjörð. Fórum síðan út Höfðaströndina og út í Grunnavíkina og upp á Bjarnar- núpinn. Þetta var um hásumar, líklega eitthvað um Jónsmess- una. Við vorum uppi á Bjarnar- núpnum í björtu og heiðskíru og góðu veðri og sáum yfir Djúpið og niður í Bolungarvíkina frá þessu óvenjulega sjónarhorni. Það er gersamlega ógleymanlegt. Þetta er eftirminnilegasta ferð sem ég hef farið hér. Við fengum líka svo frábært veður.“

Hafnarvörður í Bolungarvík

– Það kom í fréttum á sínum tíma að þú starfaðir í afleysingum sem hafnarvörður í Bolungarvík.

„Í tvö sumur, í fyrra og hitteð- fyrra, leysti ég af bróður minn, Ólaf Svan Gestsson, sem var yfir- hafnarvörður hér í Bolungarvík. Hann dó í vor, langt um aldur fram, fékk krabbamein sem vann snögglega á honum. Aðallega var ég að þessu mér til tilbreytingar. Mér fannst líka gott að hafa afsökun fyrir því að dvelja hér langdvölum.

Fyrra sumarið var fint. En seinna sumarið í fyrra þegar strandveiðarnar voru byrjaðar var allt of mikið að gera. Þá hefði ég alveg eins getað verið fyrir sunn- an í mínum stíl og unnið allan sólarhringinn. Ég hafði engan áhuga á því að halda þessu áfram núna. Fyrir utan það að svona opinber störf eru allt að því sjálfböðavinna. Launin í þessu starfi voru einfaldlega til skamm- ar. Ég nennti ekki að vinna við þetta myrkranna á milli annað sumar. Líka hafði það sín áhrif að bróðir minn var fallinn frá.“

Gamla húsið Hjari

– Segðu mér frá gamla nýja húsinu ykkar í Bolungarvík.

„Kannski rétt að nefna fyrst að Bolungarvík á sér ekki mjög langa sögu sem kaupstaðar- byggð. Ekki eins og Ísafjörður og Flateyri og Þingeyri og þessir menningarstaðir. Bolungarvík byggist fyrst og fremst upp sem verstöð þar sem Djúpmenn koma saman og róa til fiskjar og á enga sérstaka menningu í byggingar- sögu eða arkitektúr eða neinu slíku.

Þetta hefur orðið til þess gegnum tíðina að á uppbyggingarárum hafa menn kappkostað að rífa helst allar eldri byggingar sem þeir hafa kannski álitnið kofa.

Það stóð til að fara að rífa þetta hús, sem núna er elsta húsið í bænum, og pabba rann það til ríffa hversu mikið var rífið af hús- um hérna. Það hefur verið einhver minnimáttarkennd sem olli þessu þegar verið var að byggja hér upp á sjöunda og átt- unda áratugnum þegar allt var hér í blóma og peningar flæddu úr öllum vösum eins og ég man eftir, jafnt hjá börnum sem gam- almennum. Þá var mikið byggt og menn rifu hikstalaust þessi kofaræksni sem voru fyrir. Þeir áttuðu sig hins vegar ekki á því að þetta er okkar saga og henni á að halda til haga. Pabbi var hús- smiður og bjargaði hér að minnsta kosti tveimur hús- um frá niðurrífi og þar á meðal þessu húsi sem ég er fæddur í og afi og amma áttu. Það átti bara að senda jarðýtuna á það.

Þetta hús er að Miðstræti 3 og við höfum gefið heitið Hjari. Pabbi afsalaði okkur hús- inu árið 2004 og ég byrjaði endurbætur á því árið eftir. Markmiðið var að gera það upp í eins upprunalegri mynd og kostur væri. Ég fann gamlar myndir af mömmu hér fyrir utan þegar hún var að ferm- ast og þá sáum við hvernig glugg- arnir höfðu litið út. Þetta verk höfum við hjónin unnið síðan af miklum áhuga og núna er húsið tilbúið.“

Ræturnar toga

„Varðandi það þegar ég fór í Leiklistarskólann fannst mér, eins og ég nefndi, að ég væri dálítið heimóttarlegur Bolvíking- ur en vissi einhvern veginn að ég þyrfti að taka það skref að fara að heiman. Á tímabili var ég sannfærður um að ég kæmi ekk- ert heim aftur. En hvort sem manni líkar betur eða verr, þá toga ræturnar því meira í mann eftir því sem árin líða. Þess vegna er maður nú aftur kominn með annan fótinn hingað og þetta skýrir hvers vegna við réðumst í það að gera upp þetta gamla hús.“

Var naumast annað en hjallur

– Þú ættir að kunna til verka í þessum efnum frá fyrri tíð.

„Ég rifjaði upp gamla takta sem ég hafði lært hjá Jóni Frið- geir og hafði virkilega gaman af því. Hins vegar var þetta unnið undir yfirumsjón hins alsjáandi meistarauga Guðmundar Óla Kristinssonar frá Dröngum og Jóns Steinars sonar hans. En við unnum hér hjónin stundum sex- tán tíma á sólarhring og höfðum mikla ánægju af. Ég verð að segja það konu minni til hróss að hún hefur haldið mjög vel utan um andann eða períóduna í hús- inu. Hún er vakin og sofin yfir Góða hirðinum og finnur alltaf ein- hverja muni frá tímanum milli 1930 og 1950. Við höfum haldið mjög sterkt í það að halda öllu innanstokks á því tímabili.

Afi minn kaupir þetta hús 1944 og þá var fjölskyldan tíu manns. Honum fannst húsið hins vegar svo stórt að hann leigði út tvö

herbergi! Hér er mamma uppalin og systkini hennar og hér búa þau til 1965. Þegar við hjónin tókum við hús- inu hafði ekki verið búið í því í fjórtán ár. Það var allt í niðurníðslu og naumast annað en hjallur. Við erum afskaplega ánægð og stolt yfir því hvernig til hefur tekist og reynum að vera hér öllum stundum þegar hægt er. Sem er þó allt of sjaldan.“

Dreymir ekki um Hamlet

– Aftur að leiklistinni í lokin. Áttu þér eitthvert draumahlut- verk í framtíðinni?

„Nei, ég hef verið blessunar- lega laus við að eiga sérstakt draumahlutverk. Það er kannski mjög bragðlaust og klassískt að segja að draumahlutverkin séu einfaldlega góð hlutverk sem koma upp í hendurnar. Ég hef gaman af því að núna er ég að fara að leika stórt hlutverk í jóla- leikriti Þjóðleikhússins, Lé kon- ungi eftir Shakespeare. Mig hefur alltaf langað til að leika meira Shakespeare. En ég á engan Hamlet sem draumahlutverk. Ég hef afskaplega gaman af bundnu máli og ljóðum og hlakka til að taka þátt í Lé konungi. Svo verð ég með hlutverk í Hænuungunum og síðan í nýju leikriti eða söng- leik eftir Ólaf Hauk Símonarson seinna í vetur.

Varðandi ljóðaflutning má kannski nefna, að við Hrólfur Vagnsson erum einmitt að fara að gefa út ljóðadisk með lesnum ljóðum eftir Þorstein frá Hamri, sem Hrólfur semur snilldarlega hljóðmynd við.“

Sorpbrennslustöðin Funi á Ísafirði.

Mengun frá Funa yfir viðmiðunarmörkum

Mælingar sýna að í reyk frá Sorpbrennslustöðinni Funa á Ísafirði eru fjölmörg efni langt yfir viðmiðunarmörkum. Þar ber hæst sink sem mælist rúmlega 24 sinnum meira en starfsleyfi heimilar, díoxín er sextán sinnum meira og þungmálmar eru fimmfalt meiri en starfsleyfi segir til um. Frá þessu er greint á vef RÚV þar sem segir að mengunin frá Sorpbrennslustöðinni Funa á Ísafirði hefur verið sérstaklega áberandi síðustu daga. Lengi hefur verið vitað að sorpbrennslustöðin er á síðasta snúningi.

Í bréfi til bæjaryfirvalda frá því í ágúst í fyrra segir Vernharður Jósefsson stöðvarstjóri stefnuleysi bæjarins óviðunandi. Þá þegar hafi mælitæki og síur verið úr sér gengin, engu nauðsynlegu viðhaldi hafi verið sinnt og hættulegt orðið að sinna störfum við stöðina. Einn starfsmaður hafi þannig hætt sérstaklega vegna vinnuaðstæðnanna. Í maí sendi Umhverfisstofnun bænum áminningu vegna ástandsins og gaf frest til 1. september til úrbóta. Um áminninguna hefur enn ekki verið fjallað á vegum

nefnda bæjarins. Eftir verslunarmannahelgi er hinsvegar ráðgert að bjóða út alla sorphirðu og -förgun í bænum. Þannig á að fá úr því skorið hvort sé ódýrara, að flytja sorp á brott til urðunar eða endurnýja sorpbrennslustöðina. „Útboðið eitt tekur að lágmarki sex vikur. Að því loknu þarf annaðhvort að semja við nýjan aðila um urðun eða endurnýja brennsluofn og síur. Það er því sama hvaða ákvörðun verður tekin; langt er í að blái reykurinn hverfi,“ segir á ruv.is.

– thelma@bb.is

Risavaxin framkvæmd

„Við vitum það auðvitað að stöðin er komin að fótum fram og verður ekki keyrð svona mikið lengur,“ segir Halldór Halldórsson, bæjarstjóri Ísafjarðarbæjar, aðspurður um bágt ástand Sorpbrennslustöðvarinnar Funa í Engidal. „Þetta er risavaxin framkvæmd og ekki skrítið að menn vilji vanda sig eins mikið og mögulegt er, það er vitaskuld lykilatriði. Það er ekki eins og þetta sé smámál sem hægt er að kippa í liðinn fyrir nokkrar milljónir. Í rauninni er þetta af svipaðri stærðargráðu og að byggja draumasundhöll Ísfirðinga á Torfnesi.“ Farið verður í viðamikið útboð eftir verslunarmannahelgi um sorpmál sveitarfélagsins. Tveir valmöguleikar eru í boði, annars vegar að endurnýja sorpbrennslu-

stöðina eða að auka flokkun og endurvinnslu allverulega og urða það sem ekki er flokkað. „Margir ráðgjafar sem ég hef talað við hafa sagt að við skulum reyna allt sem hægt er til þess að losna við sorpbrennsluna. Nú séu nýir tímar í sorphirðu og flokkun og endurvinnslu og því segja þeir að ef það er möguleiki að hægt sé að losna við að hafa sorpbrennslu fyrir svo lítið svæði verði það okkur til bóta. Það er hins vegar það sem útboðið mun skera úr um,“ segir Halldór. Halldór segist eiga von á að nefnd, sem skipuð var til að marka framtíðarstefnu bæjarins í málaflokknum, þar sem horft verði 15-20 ár fram í tímann, komi saman á morgun og í framhaldi verður útboðið auglýst og

þá á eftir að taka fyrir tilboðin. Aðspurður hve lengi megi vænta þess að farið verði í framkvæmdir að útboði loknu segist Halldór að það eigi eftir að skýrast en hann reikni með því að það gerist í áföngum. Í fréttum Ríkisútvarpsins segir að ýmis efni frá útblæstri stöðvarinnar séu yfir viðmiðunarmörkum. „Ég hef ekki haft þessar mælingar á reiðum höndum en ég hef gert mér grein fyrir því að stöðin væri farin að menga. Hún hefur haft sýnilega mengun í mörg ár. Hins vegar þekki ég ekki hvað þessar tölur þýða í samhengi við mengun frá bílum á Skutulsfjarðarbrautinni, frá togara og þannig fram eftir götunum.“

– thelma@bb.is

Góð aðsókn að tjaldsvæðinu í Bolungarvík

Góð aðsókn hefur verið að tjaldsvæðinu í Bolungarvík það sem af er sumri miðað við fyrri ár. Um miðjan júlí höfðu verið seldar 320 gistinætur frá því í byrjun júní en þjónusta við gesti tjaldsvæðisins hefur aukist með auknu eftirliti og lengri opunartíma í íþróttamíðstöðinni Árbæ.

Gunnar Hallsson, forstöðumaður Árbæjar telur að tjaldsvæði Bolvíkinga eigi mikla möguleika á að draga til sín enn fleiri dvalargesti. Bæði sé það staðsetning tjaldsvæðisins í þéttbýli, við hliðina á sundlauginni og einnig að tjaldsvæðið er í göngufæri við allskyns þjónustu.

Góðar berjahorfur

Berjasprettan lítur ágætlega út í Strandasýslu þrátt fyrir skort á rigningu. Þetta kemur fram á vefnum berjavinir.com. Þar segir einnig að berjahorfur í Ísafjarðardjúpi séu nokkuð góðar í ár. „Bláber að verða tilbúin en ennþá svona tvær vikur í aðal-

bláberin, af krækiberjum er nóg af,“ segir í fréttaskoti frá Heydal í Djúpinu. Eins og greint hefur verið frá ber mönnum saman um það í öllum landshlutunum fjórum, að berjasprettan sé óvenju snemma á ferðinni. Berjalyng: Berjalyng í haustlitum.

Háskólasetrið 5 ára

Háskólasetur Vestfjarða fagnar því um þessar mundir að fimm ár eru liðin frá því starfsemin hófst. Afmælisárið hefur verið viðburðaríkt en hápunkturinn var í janúar er fyrstu frumgreinanemarnir voru útskrifaðir frá Háskólanum í Reykjavík og þegarmeist-

aranemar í haf- og strandveiðastjórnun voru útskrifaðir í júní frá Háskólanum á Akureyri. Í tengslum við síðari útskriftina gaf Háskólasetrið út veglegt yfirlitsrit á íslensku og ensku um starfsemi þess fyrstu fimm árin.

Hlíðarvegspúkapartíið

Þrettánda Hlíðarvegspúkapartíið verður haldið 7. ágúst. Þar koma að vanda saman núverandi og fyrrverandi íbúar við Hlíðarveg á Ísafirði ásamt gestum en jafnan er mikil eftirvænting fyrir partiinu. Á annað hundrað manns hafa mætt í veisluna undanfarin ár og er reiknað með að engin breyting

verði þar á í ár en árlega gera Hlíðarvegspúkar sér glaðan dag saman og grilla, syngja og skemmta sér. Undanfarin ár hefur m.a. verið tekið upp á því að veita rótgrónum íbúum við Hlíðarveg viðurkenningu en Hlíðarvegspúkapartíin eru jafnan þekkt stuð og mikinn söng.

Taka þátt í Vest Norden

Markaðsstofa Vestfjarða stefnir að þátttöku í kaupstefnunni Vest Norden sem fer fram á Akureyri dagana 14.-16. september. Vest Norden er ein mikilvægasta ráðstefna íslenskrar ferðaþjónustu og verður nú haldin á Akureyri, nánar tiltekið í ráðstefnu- og

tónlistarhúsinu Hofi. Markaðsstofan mun eftir sem áður kynna vestfirska ferðaþjónustu en vill óska eftir þátttakendum til þess að sýna í samstarfi við stofuna. Að auki eru allar fréttir af fyrirhuguðum nýjungum ferðaþjónustu vel þegnar.

Hvers vegna Ísafjarðarbær?

Bæjarins besta hefur ákveðið að spyrja nokkra íbúa Ísafjarðarbæjar um líf þeirra og sýn á sveitarfélagið. Í svörum viðmælenda kemur margt áhugavert í ljós. Þau segja okkur frá því hvenær þau komu til Ísafjarðarbæjar fyrst og hvers vegna sveitarfélagið hafi orðið fyrir valinu. Þau fara í saumana á því hverjir kostir og gallar þess séu að búa í Ísafjarðarbæ ásamt því að skyggjast inn í framtíðina og slá á léttu strengi.

– Hvers vegna Ísafjarðarbær? „Ég hef búið í sveitarfélaginu síðastliðin 18 ár að undanskildum þremur árum í Noregi. Upphaflega ætlaði ég bara að prófa Ísafjörð í eitt ár. Ég var nýkomin úr háskólanámi í útlöndum, fædd og uppalin í Reykjavík, og hafði enga reynslu af landsbyggðinni. Ég var svo heppin að fá vinnu sem fréttamaður RÚV á Svæðisútvarpinu og skellti mér vestur í óvissuna. Svo tók rómantíkin af mér öll ráð, hér hitti ég manninn minn og síðan eru liðin ótrúlega mörg ár. Við eigum fjögur ung börn og viljum helst hvergi annars staðar vera með þau. Hér liður okkur öllum vel og engar breytingar fyrirhugaðar á búsetu. En það er samt aldrei hægt að fullyrða um framtíðina. Kannski breytast hagir okkar og þá þarf að endurskoða alla hluti upp á nýtt. En það er ekki í kortunum.“

– Kostir og gallar þess að búa í Ísafjarðarbæ? „Mér finnst mikil lífsgæði felast í því að búa á stað þar sem stutt er í alla þjónustu og tilveran er í reynd nokkuð einföld. Það kostar ekki gráðu í mannauðs-stjórnun að skipuleggja daginn fyrir fjölskyldumeðlimi en ég ímynda mér að t.d. á höfuðborgarsvæðinu geti það oft reynst erfitt vegna vegalengda og ýmissa flækjustiga. Svo hefur mér alltaf liðið vel á Ísafirði vegna þess hvernig fjöllin umlykja mann. Sumum finnst þeir innilokaðir af þeim sökum en því er öfugt farið með mig. Ellefu ára dóttir mín hafði meira að segja orð á þessu um daginn. Hún upplifir bæinn sinn á sama hátt og ég og mér fannst gott að heyra hana lýsa því. Við erum í ómetanlegri nálægð við náttúruna hér og sömu sögu er að segja af öðrum byggða-

kjörnum í sveitarfélaginu. Ég bjó í nokkur ár á Þingeyri og þar leið mér sömuleiðis vel.

Ókostirnir við að búa hér eru óneitanlega nokkrir. Það sem pirrar mig helst er að ég skuli ekki alltaf komast til og frá Ísafirði þegar mér þóknast nema þá akandi um langan veg. Ég flýg nokkuð mikið hér á milli og vindáttir stríða okkur oft. Þegar ég er háð því að komast hef ég ekki húmor fyrir þessari veðurfarslegu stríðni. Hitt sem angrar mig oft er sú staðreynd að hér höfum við ekki nógu gott aðgengi að ferskri matvöru. Mér finnst verslanirnar hérna ekki alltaf uppfylla væntingar mínar í þeim efnum en hef auðvitað skilning á því að það er ekki alltaf á valdi heimamanna að bæta úr. Ég stend mig oft að því að hugsa til úrvalsins í stóru verslununum á höfuðborgarsvæðinu þegar ég stend hugmyndasnaud í grænmetisdeildunum hér heima og reyni að láta mér detta í hug góða máltíð. Ég

Birna Lárusdóttir, fjölmiðlafræðingur.

heyrði einu sinni haft eftir ágætum Ísfirðingi að það væru mannréttindi að hafa aðgang að góðum lauk. Það er mikið til í því.“

– Hvernig viltu að Ísafjarðarbær verði í framtíðinni?

„Nú hef ég setið í bæjarstjórn í 12 ár og tel að á margan hátt sé bærinn okkar til fyrirmyndar. Hér er veitt mjög góð þjónusta á fjölmörgum sviðum, ásýnd bæjarins hefur breyst til batnaðar á síðustu

árum, menningarlífið er óvíða fjölbreyttara og ýmis skemmtileg uppbyggingarverkefni eru í farvatninu. Ég hef oft heyrt gesti, sem eru að koma hingað í fyrsta sinn, undra sig á því hversu stór og fjölbreytilegur bærinn í reynd er. En lengi má gott bæta. Ég vil sjá að Ísafjarðarbær verði í auknum mæli miðstöð rannsókna og fræðastarfa í sjávarútvegi. Hér eru fjölmörg tækifæri, t.d. á sviði fiskeldis og skelræktar, svo eitt-hvað sé nefnt. Uppbygging háskólasamfélagsins hér hefur verið margra ára baráttumál okkar og stórir áfangar hafa náðst. Háskólasetur Vestfjarða hefur eflst og dafnað ár frá ári og við erum á réttri leið með uppbygginguna þar. Með aukinni starfsemi á framhalds- og háskólastigi, í nán-um tengslum við fyrirtæki og stofnanir í bænum, tekst okkur að byggja okkur betur upp: Íbú-um fjölgar, atvinnutækifæri verða fjölbreyttari og tekjugrunnur sveitarfélagsins styrkist. Þann-

Fjölmiðlar og trúverðugleiki

Stakkur skrifar

Skatturinn er kominn og Vestfirðingar eiga engan í hópi skattakónga Íslands. Þegar Ísland verður eitt kjördæmi munu landshlutar þá hverfa í skugga Reykjavíkur? Það er draumur sumra stjórnmálaflokka sem dreymir um sess við háborðið í Brussel. Er það von þeirra, sem eru jafnastir meðal jafningja og vilja verða örlitil eining í stóru Evrópu, að fá smámola af borðinu í sinn hlut. Umræðan um kosningafyrirkomulag er líkt og umsókn um aðild að Evrópusambandinu, sjaldnast á vitrænu stigi. Fjölmiðlar virðast ekki hafa á að skipa fólki með næga kunnáttu til þess að setja umræðu um alvarleg þjóðmál í þann farveg að eitthvað megi af umfjöllun þeirra læra.

Nú er kreppt að Ríkisútvarpinu vegna niðurskurðar fjárlaga. Margt gott má um það segja og þar gætir meiri metnaðar en hjá flestum öðrum fjölmiðlum. En er ávallt gætt hlutleysis? Það er þannig vaxið að annað hvort er þess gætt eða ekki. Ekki er til neitt sem heitir nægilegt hlutleysi. Sjálfsagt er rétt að spyrja líka hvort eignarhald á fjölmiðlum hafi áhrif á fréttaflutning. Stöð 2 er fyrst og fremst staðgengill gömlu myndbandstækjanna og stendur sig vafalaust bara nokkuð vel sem slíkur. Fréttablaðið sem átti að vera frítt, lesist án beins útlagðs kostnaðar fyrir þann sem velur að lesa það, er það ekki lengur. Þá er ekki verið að tala um óbeinan kostnað þeirra sem versla í Bónus, Hagkaup eða öðrum félögum sem Baugur er með tangarhald á fyrir stuðning

Arion banka. Ísfirðingar og Vestfirðingar mega náðarsamlegast kaupa þetta blað, þótt borið sé út í hús í Reykjavík og allra næsta nágrenni og sett í götukassa annars staðar. Er það visbending um það er koma skal hægt og bítandi eða er það mismunur sem eigendum Baugs þykir eðlileg?

Við vitum hvar Morgunblaðið stendur. Það hefur lagt meira upp úr ítarlegum rannsóknum á því sem um er fjallað en aðrir fjölmiðlar. Þá skiptir engu hvað lesendum finnst. Blaðið leggur vinnu í umfjöllun sína. Allir vita hver á Morgunblaðið og enginn þarf að lesa það nema hann vilji. Sá er vill kaupir beint. Eignarhald Fréttablaðsins er að sögn í höndum Ingibjargar Pálmadóttur, sem nú hefur ráðið eiginmann sinn Jón Ásgeir Jóhannesson sem ráðgjafa 365 miðla. Þau fyrirtæki sem hann stýrði auglýsa nær alfarið í Fréttablaðinu. Er ástæðulaust að ef-ast um að hlutleysi sé gætt við umfjöllun um Baug og tengd fyrirtæki í Fréttablaðinu og öðrum fjölmiðlum 365 miðla? Svári hver fyrir sig. Fréttablaðið sýnist vera sérstakur málsvári ríkisstjórnarinnar. Fer lítið meira fyrir gagnrýni að mati margra þegar um hana er fjallað.

Er fjölmiðlum treystandi? Enginn efast um hvar DV skipar sér sess. Það blað gerir margt þarflegt þótt deila megi um smekksemi við framsetningu. Landshlutablelðum er vel treystandi. Þau segja vonandi frá skattakóngum í héraði á sannferðugan hátt.

Stakkur hefur ritað vikulega pistla í **Bæjarins besta** í mörg ár. Skoðanir hans á mönnum og málefnum hafa oft verið umdeildar og vakið umræður. Þær þurfa alls ekki að fara saman við skoðanir útgefenda blaðsins. Þrátt fyrir það bera ábyrgðarmenn blaðsins ábyrgð á skrifum **Stakks** á meðan hann notar dulnefni sitt.

smáar

Til sölu er ódýrtjaldvagn. Uppl. í síma 616 8113.

Til sölu er 4ra ára grásvartur leður hornsófi. Er eins og nýr. Tilboð óskast. Upplýsingar í síma 867 7759.

Bakarofn óskast fyrir lítið eða gefins. Má líta illa út. Uppl. gefur Gunnar í síma 899 4091.

Heimsækja Ísafjarðarbæ

Hópur nemenda frá Arkitektúr- og designhójskolen í Osló heimsækir Ísafjarðarbæ í haust. Um er að ræða átta kennara og sextíu nemendur sem munu dvelja í sveitarfélaginu dagana 13.-18. september.

Fulltrúar skólans hafa sent bæjaryfirvöldum bréf þar sem óskað eftir ýmsum upplýsingum sem og hugsanlegri aðstoð varðandi skipulag ferðarinnar og veruna í Ísafjarðarbæ. Bæjarráð tók vel í erindið og fól upplýsinga-fulltrúa að annast úrvinnslu málsins.

ig gerum við góðan bæ ennþá betri, svo ég gripi nú til gamalkunnra slagorða stjórnmálamanna!“

– Ef þú þyrftir að búa einhvers staðar annars staðar, hvaða staður yrði fyrir valinu og hvers vegna?

„Við í vinahópnum mínum ræddum það nú í kjölfar efna-hagshrunsins að best væri bara að flytja út í Vigur og hefja sjálfsþurftarbúskap þar með öllu tilheyrandi, en Böddi vinur minn er einmitt einn eigenda þar. Eyjan er óskaplega falleg og allt umhverfi hennar er þess eðlis að manni ætti að líða vel þar allt árið um kring. Þetta verður þó auðvitað ekki gert öðruvísi en í góðri sátt við eigendur og kannski spurning að fara að hefja samningaviðræður við þá um leigu á smá skika!“

– Merkilegasti staðurinn á Vestfjörðum að þínu mati?

„Hornvík á Hornströndum. Víkin er sveipuð einhverjum óútskýranlegum dýrdarljóma. Maðurinn minn tengist svæðinu sterkum böndum í gegnum pabba sinn. Við erum að gera upp Frímannshús á Horni ásamt fleirum og biðum spennt eftir því að geta byrjað að fara þangað reglulega með börnin, vini og vandamenn. Það er varla til falgri staður á jörðinni.“

Finnogi Sveinbjörnsson, formaður Verkalýðsfélags Vestfirðinga.

„Gott að búa fyrir vestan“

– Hvers vegna Ísafjarðarbær?

„Ég kom á Ísafjörð 1983 til að fara í Menntaskólann á Ísafirði, bjó á heimavistinni þar sem samgöngur í þá daga á milli Bolungarvíkur og Ísafjarðar voru ekki tryggari en svo að við Víkarnir bjuggum á vistinni. Ég flutti svo formlega inn eftir og byrjaði að búa 1989 og hef verið með búsetu í norðurbænum (Hnífsdal) frá þeim tíma. Ég hef áður sagt að Vestfirðirnir eru sá staður þar sem mér líður best, í miklu návígi við fjöll og sjó. Sem dæmi má nefna að haustið 1988 var ég á

Selfossi og leið eins og múkkanum, áttavilltur og sá ekki til sjávar. Á meðan mér líður vel hérna og hef vinnu er ég ekkert á leiðinni í burtu, enda hvergi betra að vera að mínu mati.“

– Kostir og gallar við að búa í Ísafjarðarbæ?

„Nú, eru einhverjir gallar? Sama hvað hver segir, þá er BARA gott að búa hér fyrir vestan. Ég hefði hvergi annars staðar viljað ala upp mín börn. Frjálsræðið og náttúran í bakgarðinum. Fyrir þá sem finnst nauðsynlegt að búa í menningarsamfélagi en samt með þessu smábæjarlífi þar sem allir þekkja alla, þá er Ísafjarðarbær rétti staðurinn, hvort heldur þú velur að búa í Dýrafirði, Öndarfirði, Súgandafirði eða Skutulsfirðinum. Hér er allt til alls og síðast en ekki síst frábært mannlíf.“

– Hvernig viltu að Ísafjarðabær verði í framtíðinni?

„Ég vona að þeir sem halda um stjórnartaumana hverju sinni hafi það að leiðarljósi að góð þjónusta og samgöngur ásamt öruggu atvinnustigi er forsenda fyrir því að fólk vilji setjast hér að. Að sjálfsögðu eru mér atvinnumál mjög hugleikin og vona að menn beri gæfu til að byggja upp frekar en draga saman í atvinnumálum. Slik hugsun leiðir okkur eingöngu í hnignun. Hér hafa gjarnan verið stigin mikil framfaraspor í atvinnumálum og við eigum að tryggja að svo verði áfram. Með því að huga frekar að sókn og uppbyggingu hvers konar náum við frekar vopnum okkar á nýjan leik frekar en sitja með hendur í skauti og skara eld að eigin köku. Það skilar samfélaginu engu.“

– Ef þú þyrftir að búa einhvers staðar annars staðar, hvaða staður yrði fyrir valinu og hvers vegna?

„Það yrði enginn einn staður fyrir valinu, en ég gæti hugsað mér að vera hvar sem er á Vestfjörðum svo lengi sem ég hefði næga atvinnu og gott mannlíf í kringum mig.“

– Merkilegasti staðurinn á Vestfjörðum að þínu mati?

„Þetta er alltof erfíð spurning, ætli ég verði ekki að velja minn gamla heimabæ Bolungarvík, að öðrum ólöstuðum. Maður hefur alltaf sterkar taugar til þess staðar sem barnsskónum var slitið. Mér finnst saga Bolungarvíkur sem verstöðvar mjög merkileg og að þaðan skuli útræði hafa verið allt frá landnámi segir meira en mörg orð um það hve stutt er á fengsæl fiskimið. Þær sögur sem mér finnst skemmtilegar úr Víkinni eru sennilega ekki allar prent-hæfar en mér er alltaf minnstætt þegar ég var lítill strákur í Víkinni hvað við smápúkarnir kepptumst við að hjálpa köllunum að landa úr færabátunum á sumrin með von um að fá að sigla með þeim frá Brjótnum yfir á trébryggjuna, eins og við kölluðum hana. Þetta

er svona nostalgíumyndin sem ég fæ alltaf þegar ég sé landað úr smábátum á bryggjunni í Víkinni.“

– Eitthvað að lokum?

„Set hér fram hluta af spakmæli sem ættað er að austan: „Það þarf meiri kjark til að segja satt en ljúga, sjálfstraust til að efast er aðrir trúu, djörfung til að mæla gegn múgsins boðun, manndóm til að hafa eigin skoðun.“

Jóna Benediktsdóttir, kennari og bæjarfulltrúi, ásamt því að vinna fyrir margs konar málefni í hjáverkum.

„Gæti hugsað mér að búa á Kúbu“

– Hvers vegna Ísafjarðarbær?

„Foreldrar mínir bjuggu í Kópavogi en ég fékk oft að koma til Jónu ömmu á Hlíðarveginum, þar var paradís í mínum huga og þegar ég var níu ára ákvað ég að ég ætlaði að eiga heima á Ísafirði þegar ég yrði stór og hef ekki séð ástæðu til að skipta um skoðun.“

– Kostir og gallar við að búa í Ísafjarðarbæ?

„Kostirnir felast í góðu samfélagi sem er búið til af góðu fólki sem þorir að sýna frumkvæði. Það er auðvelt að taka þátt í því sem mann langar til og fá fólk með sér í ný verkefni. Allar leiðir eru stuttar og ég hef það frelsi sem ég þarf.“

– Hvernig viltu að Ísafjarðabær verði í framtíðinni?

„Draumur minn er sá að okkur fjölgi, atvinna eflist og við höfum getu til að gera það sem við viljum. Við erum þekkt fyrir að vera menningarbær og ég vil að við verðum líka þekkt fyrir að gera vel í fleiri málaflokkum svo sem menntamálum, þar eigum við mikla möguleika.“

– Ef þú þyrftir að búa einhvers staðar annars staðar, hvaða staður yrði fyrir valinu og hvers vegna?

„Ef ég hefði tryggja afkomu

gæti ég vel hugsað mér að búa á Kúbu. Hitastigið þar er á milli 25 og 28 gráður allt árið og hægur vindur blæs. Mér fannst bæjarlífið í Havana frábært, lifandi tónlist á hverju horni og alls staðar verið að dansa.“

– Merkilegasti staðurinn á Vestfjörðum að þínu mati?

„Hornvíkin er náttúrlega engu lík, náttúran er svo öflug og svo nálæg. Það er alltaf ljúft að vera með vinum og ættingjum í Stíghúsi og heyra sögurnar af uppátækjasömu krökkunum hennar ömmu og þeirra samferðamönnum. Aðalvíkin er líka einn af mínum uppáhaldsstöðum og samfélagið þar er alveg sérstakt. Toppurinn er samt að sitja einn uppi á Kálfatindum, þá er maður svo sannarlega kóngur í ríki sínu.“

– Eitthvað að lokum?

„Hér er gott að búa, við megum ekki láta deigan síga þó á móti blási. Við eigum að segja hvað það er sem við viljum fyrir samfélagið okkar og hafa bæði kjark og þor til að berjast fyrir því, hvað sem öðrum finnst.“

Smári Haraldsson, forstöðumaður Fræðslumiðstöðvar Vestfjarða.

„Ákvað að fara aldrei suður“

– Hvers vegna Ísafjarðarbær?

„Ég er fæddur 1951. Bjó í Grunnavík sem drengur og var sendur í skóla til Ísafjarðar 10 ára gamall haustið 1961. Var sendur til móður minnar á Ísafirði, sem ég þekki ekkert þá. Þetta er flókin fjölskyldusaga sem ég greini nánar frá í æviminningunum þegar þar að kemur. Ég kveið því mjög mikið að fara til Ísafjarðar og í skólann. Síðan var ég á Ísafirði í barnaskóla og gagnfræðaskóla og fór 16 ára í burtu í framhaldsskóla. Var á Ísafirði á sumrin og þá alltaf á sjó. Árið 1977 vantaði Jón Baldvin náttúrufræðikennara við MÍ og þar sem við Helga biðum eftir að eignast okkar fyrsta

barn ákváðum við að fresta framhaldsnámi og fara vestur og að ég kenndi hér í tvö ár. Það varð úr. Síðan förum við í framhaldsnám og þegar ég kom til baka úr því árið 1982 var sá sem hafði tekið við af mér í MÍ að hætta. Þá fannst mér æskuslóðirnar vera að kalla á mig og við fluttum vestur. Ég ákvað þá jafnframt að fara aldrei suður. Helga sætti sig við þetta og hætti að kvarta undan því hvað fjöllin eru há eftir um það bil 20 ár.“

– Kostir og gallar við að búa í Ísafjarðarbæ?

„Ég veit ekkert um kosti þess og galla að búa hér. Ég ætla bara að búa hér. Jú annars. Kostirnir eru náttúran, vinnan, menningin og fólkið. Gallarnir eru líklega helst samgöngurnar.“

– Hvernig viltu að Ísafjarðarbær verði í framtíðinni?

„Nóg vinna fyrir alla. Iðandi menning og fjölbreytt mannlíf. Frekar fjölgun en fækkun íbúa. Allir í símenntun.“

– Ef þú þyrftir að búa einhvers staðar annars staðar, hvaða staður yrði fyrir valinu og hvers vegna?

„Ég held að ég hefði ekki geð í mér til að búa annars staðar á Íslandi en á Vestfjörðum, þannig að einhver útlönd yrðu sennilega fyrir valinu ef ég þyrfti að flytja héðan.“

– Merkilegasti staðurinn á Vestfjörðum að þínu mati?

„Ég á auðvitað sterkustu ræturnar í Jökulfjörðunum. Ég er líka mjög hrifinn af Arnarfirðinum, kannski vegna ættartengsla þangað. Mér finnst Bildudalur t.d. mjög vinalegur.“

– Eitthvað að lokum?

„Skemmtileg könnun þótt ég eigi erfitt með að svara svona könnunum, enda fiskur.“

Magnús Erlingsson, sóknarprestur á Ísafirði.

„Vinnan dró mig vestur“

– Hvers vegna Ísafjarðarbær?

„Ég fluttist hingað haustið 1991 vegna þess að hér bauðst mér prestsstarf. Það var sem sagt atvinnan sem dró mig hingað vestur eins og svo marga aðra. En

fleira kom reyndar til. Ég hafði áður komið til Ísafjarðar meðan afi minn og amma áttu heima hérna. Þá á ég nokkuð af frændfólki hérna og það er svo glæsilegt fólk og skemmtilegt að mér þótti einsýnt að hér hlyti að vera gott mannlíf.“

– Kostir og gallar við að búa í Ísafjarðarbæ?

„Búseta úti á landi hefur upp á ýmsa kosti að bjóða. Til dæmis er öll nauðsynleg þjónusta hér á svæðinu, bæði lækniþjónusta, skólar fyrir börnin og helstu verslanir. Hér er líka menning og affreying. Þá er stutt að fara til að komast út í náttúruna. Gallarnir eru þeir að atvinnulíf er fábreytt. Það vantar fleiri atvinnutækifæri fyrir ungt menntafólk. Fólksfækkun á svæðinu er annar meginókosturinn. Það er erfitt að byggja upp þjónustu og aðra atvinnu ef fólkinu er alltaf að fækka. Þriðji ókosturinn er lélegt internetsamband. Bandviddin er mun minni úti á landi heldur en í Reykjavík. Ég held að þetta gangi þannig fyrir sig að þegar þeir endurnýja græjurnar sínar í höfuðborginni þá senda þeir gamla dótið til okkar úti á landi.“

– Hvernig viltu að Ísafjarðabær verði í framtíðinni?

„Ég vil að Ísafjarðabær komist í heilsárs vegasamband við sínu næstu nágranna, sem er fólkið í Vesturbyggð og á Tálknafirði. Þessu vil ég að verði komið á með jarðgöngum úr innanverðum Dýrafirði yfir að Mjólka. Þaðan verði ekið út fyrir Dynjanda og út með ströndinni en svo verði jarðgöng þaðan undir fjörðinn yfir á Bíldudal. Til að fjármagna þetta þá förum við í mjög svo þjóðlega útrás að hætti Egils Skallagrimssonar og sækjum allt silfrið til Tortólaeyjar (enda er sá sjóður réttmæt eign okkar). Afganginn af sjóðnum notum við til að gera Dynjandisheiði að vegminjasafni. Holóttur vegurinn verður varðveittur í sinni upprunalegu mynd, það er segja í núverandi ástandi, og síðan seljum við ferðamönnum að sunnan aðgang að heiðinni.“

– Ef þú þyrftir að búa einhvers staðar annars staðar, hvaða staður yrði fyrir valinu og hvers vegna?

„Við þessari spurningu eru tvö svör. Skemmtilega svarið er á þessa leið: Mér hefur lengi fundist að íslenska Þjóðkirkjan þyrfti að opna útbú á Havaii-eyjum. Ég býð mig fram til að sinna þessu, enda áhugamaður um siglingar og köfun. En í raunveruleikanum gæti ég alveg sætt mig við að búa við Ægisíðuna í Reykjavík eða úti á Alftanesi því þar er sólarlagið fallett og fólkið skemmtilegt. Sem gamall maður mun ég láta mér nægja að horfa út á hafið og láta mig dreyma.“

– Merkilegasti staðurinn á Vestfjörðum að þínu mati?

„Það er auðvitað Miðtún 12

Þjóðverjinn Gerd Marteinsen kræktí í stórlúðu sem mældist 204 sm að lengd og vó 110 kg. Ljós: Róbert Schmidt.

Sjóstangveiðimennirnir koma ár eftir ár

Hvildarklettur ehf. rekur ferðaþjónustu fyrir sjóstangveiði á Suðureyri og Flateyri og gerir út 22 báta á stöðunum tveimur. Hafa verið reist hús þar sérstaklega undir starfsemi auk þess sem að eldri hús hafa verið gerð upp og eru þau notuð til að hýsa veiðimennina sem koma í heimsókn. Jón Svanberg Hjartarson er framkvæmdastjóri Hvildarkletts.

„Það er búið að ganga mjög vel hjá Hvildarkletti það sem af er sumri og enn sem komið er svipuð trafik og í fyrra. Hún er kannski meiri en í fyrra en núna er hápunktur sumars. Það er mest að gera hjá okkur í júní og fram í miðjan júlí,“ segir Jón. Þeir veiðimenn sem koma á

vegum Hvildarkletts til Vestfjarða kaupa ferðir sína hjá fyrirtækinu Angelreisen í Hamborg en fyrirtækið sérhæfir sig í stangveiðiferðum og er helsti samstarfsaðili Hvildarkletts. Hver hópur veiðimanna kemur á miðvikudögum og koma þá jafnan nokkrar flugvélar Flugfélags Íslands fullar af erlendum veiðimönnum til Ísafjarðar.

„Þetta eru aðallega Þjóðverjar. Svo kemur líka fólk frá Svíþjóð, Hollandi, Póllandi, Tékklandi og Austurríki. Þeir eru mjög ánægðir með þetta. Allavega heyrir maður ekki annað. Þetta setur mikinn svip á bæjarlífið en við erum 11 báta á Suðureyri og 11 á Flateyri og húsnaði undir veiðimennina. Þetta helst hönd í hönd,

hús og bátur. Ein áhöfn er saman í húsi en það er ekki fullbókað nema yfir júní og júlí. Það mætti vera meira í seinni hluta sumars.“

– Hóparnir koma snemma sumars en sjóstangveiðitímabili lýkur um miðjan september. Þá halda síðustu hóparnir heim. Hvað ber framtíðin í skauti sér fyrir sjóstangveiðina hér fyrir vestan?

„Það er ómögulegt að segja, en á meðan mönnum líkar þetta, þá vilja þeir koma aftur. Það er mikið um að menn séu að koma ár eftir ár. Við erum t.d. með gesti núna sem eru búnir að koma öll sumur síðan þetta byrjaði og meira að segja í fyrra kom einn hópurinn tvisvar.“

Jón segir það ekki vera á döf-

inni að fjölga bátum fyrirtækisins enda þurfi þess ekki sem stendur. Bátar Hvildarkletts eru auðþekkjanlegir en allir bera þeir nafnið Bobby og má oftast en ekki bera þá augum við bryggjur á svæðinu.

– Er mikil aukning í sjóstangveiði á Vestfjörðum?

„Já, það eru þrjú fyrirtæki hérna á Vestfjörðum í svona útgerð og svo er líka svolítið um að menn séu í þessu í hjáverkum, þ.e. að fara með ferðamenn á hinum ýmsu bátum og þess háttar. Ég held að Vestfirðir séu eina svæðið á landinu þar sem sjóstangveiðin er stunduð af einhverri alvöru.“

– kristjan@bb.is

því þar á ég heima og þar búa þeir sem mér þykir vænst um. Merkilegasti staðurinn hlýtur að

vera sá staður, sem stendur hjarta þínu næst. Það er þá annað hvort staðurinn þar sem þú fæddist og

ólst upp eða hefur átt þínar bestu stundir.“

– Eitthvað að lokum?

„Á Ísafirði er skemmtilegt bókasafn í einu fegursta húsi bæjarins. Ég mæli með því.“

Ljúflegur bakstur að hætti Evu

Þrátt fyrir ungan aldur hefur Eva mikinn áhuga á bakstri og eldamennsku. Hér deilir hún með lesendum Bæjarins besta þremur uppskriftum að auðveldum og ljúffengum bakstri. Fyrst eru það kókoskúlur, síðan brauð með osta- og skinkufyllingu og loks pönnusteiktur skonsur.

Kókoskúlur
100 g mjúkt smjör.
1 dl sykur.
1 tsk. vanillusykur
3 dl. haframjöl
2 msk kakó
2 msk. kalt kaffi
Kókosmjöl

Hrærið saman mjúkt smjör og sykur, bæta svo við haframjöli, kakói og vanillusykri, hrærið vel saman. Bætið í köldu kaffi og

hrærið. Búið svo til kúlur og veltið upp úr kókosmjöli.

Emblubrauð
Deig:
1 ½ msk matarolía.
1 ½ dl volgt vatn.
1 poki þurrger
½ tsk salt.
250 g hveiti

Hráefni:
Sinnep
Skinka
Ostur.

Blandið saman matarolíu og

vatni og leysið gerið upp í því. Blandið svo hinu við. Hnoðið saman og látið þetta lyfta sér. Fletjið deigið út og smyrjið með sinnepi og setjið skinkubita yfir og síðan rifinn ost. Rúllið upp í lengju og mótið í skeifu. Smyrjið yfir með vatni og sett inn í ofn. Bakið við 200°C í 30 mín.

Skonsur
2 egg
½ bolli sykur
3 tsk lyftiduft
2 ½ bolli mjólk
Hveiti eins og þarf

Sælkeri vikunnar er Eva Baldursdóttir á Ísafirði.

Hrærið saman egg og sykur. Hveiti og lyftidufti bætt út í og svo mjólkinni. Hveitið er svo bætt við þar til þetta er orðið passlega þykkt deig. Steikt á pönnu, sirka þrjár skonsur á

hverri pönnu. Skonsurnar eru síðan smurðar og hellt maple sýrópi yfir.
Ég skora á Dórótheu Margréti Einarsdóttur frænku mína sem næsta sælkeru.

Tuttugu ár frá stofnun Göngu-Hrólfar

Tuttugu ár eru liðin frá því að félagsskapurinn Göngu-Hrólfar var stofnaður á Ísafirði. Félagskapurinn var við lýði í átta ár og stóð fyrir gönguferðum fyrsta laugardag hvers mánaðar yfir vetrartímann og gönguvikum á sumrin. Hópurinn stóð einnig fyrir því að sett var gestabók í Naustahvilt og veitt útdráttarverðlaun til þeirra skráðu sig. Sett var gestabók í Naustahvilt í fjögur sumur. „Það var í einni gönguferðinni sem við fórum upp í Gleidrahjalla og sátum í urðinni fyrir ofan bæinn og vorum að spjalla þá kom Hrafn Snorrason með þá hugmynd að sett yrði gestabók í Naustahvilt,“ segir Ásgerður Annasdóttir ein af frumkvöðlum Göngu-Hrólfar. Haustið 1998, að loknu síðasta sumrinu, voru 835 skráningar og þar af Marzellíus Sveinbjörnsson 97 sinnum. Árið 1999 var komið fyrir bók í Naustahvilt á vegum bæjarins sem er þar allan ársins

hring og því ekki lengur þörf á þessu framtaki Göngu-Hrólfar. Nú tuttugu árum eftir að hópurinn var stofnaður og fimmtán árum eftir að fyrsta gestabókin var sett upp í Naustahvilt ætla forsvarsmanns hópsins að færa Skjalasafninu dagbók hópsins og gestabækurnar til varðveislu. „Við viljum koma þessu á framfæri því það verður gaman að geyma þetta svo fólk gleymi ekki að þetta var til,“ segir Hjördís Hjartardóttir. Það var snemma hausts 1990 sem Hlíf Guðmundsdóttir, Ásgerður og hittust til skarfs og ráðagerða um að endurreisa Ferðafélag Ísafjarðar. Hugmyndin var að stofna til stuttra ferða um Ísafjörð og nágrenni í fylgd staðkunnugra. Ákveðið var því að stofna óformlegan félagsskap sem stæði saman af þeim sem mættu í hverja gönguferð. Fékk hópurinn vinnuheitið Göngu-Hrólfar og festist nafnið í sessi.
– thelma@bb.is

Ásgerður Annasdóttir og Hjördís Hjartardóttir með gestabækurnar.

Nokkur orð frá Vá Vesthópnum til foreldra

Oft hafa foreldrar haft samband við meðlimi Vá Vesthópsins með spurningar um uppeldi. Í sumum tilvikum er um að ræða spurningar foreldra þar sem börn þeirra hafa misstigið sig og er þá gjarnan leitað ráða. Í þessu sambandi langar Vá Vesthópin til að minna foreldra á eftirfarandi

Kaupa ekki áfengi fyrir ungmenni

Öllum á að vera ljóst að ekki má selja eða afhenda ungmennum yngri en 20 ára áfengi. Sumir foreldrar hafa bent á að það sé skynsamlegra að kaupa áfengi fyrir börn, sem farin eru að drekka hvort sem er, heldur en að þau neyti einhvers annars konar vímu-gjafa s.s. „landa“ eða ólöglegra fíkniefna. Rannsóknir og reynslan hefur hins vegar sýnt að slík aðferð er ekki trygging fyrir því að

börn viðkomandi neyti aðeins þess áfengis sem keypt er fyrir þau, nema síður sé. Auk þess sem slík framkoma er beint samþykki foreldris fyrir áfengisneyslu barnsins. Eldri systkini, eldri vinir eða foreldrar, sem hafa keypt áfengi fyrir ungmenni sem ekki hafa aldur til að kaupa áfengi hafa oft á tíðum ekki áttað sig á því að það áfengi er ekki aðeins að renna til viðkomandi barns eða barna heldur barna annarra foreldra. Það er freklegt inngríp í uppeldi annarra foreldra. Sú vitneskja er þegar þekkt að áfengisneysla og neysla annarra vímu-gjafa skerðir dómgreind, ekki síst hjá ungu fólki. Margt slæmt hefur gerst þegar dómgreind er ekki í fullkomnu lagi. Hér má nefna slæm kynlífsreynsla og þá er oft stutt í kynferðisbrot og fl. þ.h. Að kaupa áfengi fyrir ungmenni sem verður hluti af slíkum áföllum hlýtur að naga viðkomandi alla tíð. Samþykkjum ekki áfengisneyslu ungmenna.

Samkaup**úrval**

góðir grannar

...sjá fleiri tilboð og uppskriftir á
samkaupurval.is

Sparnaðartilboð helgarinnar 5. - 8. ágúst

799 kr.
kg**Úrvals lambagrillleggir**
úr kjötbörði eða pakkaðir ferskir**589** kr.
pk.**Rose "Hot- og BBQ" vængir**
beint á grillið!**1.349** kr.
kg**Lambaframhryggjabitar**
úr kjötbörði eða pakkaðir ferskir**623** kr.
kg**Kjöttbúðingur**
frá Goða**Coop tilboð!**
gæði og gott verð**Pasta**

Skrúfur, 500g:.....**159** kr./pk.
Farfalle, 500g:.....**159** kr./pk.
Penne, 500g:.....**159** kr./pk.
Tagliatelle, 500g:...**259** kr./pk.
Spaghetti, 1kg:.....**259** kr./pk.
Lasagne, 500g:.....**298** kr./pk.

Tómatar í dós**Saxaðir tómatar**, 400g
með og án hvítlauks:..**139** kr./stk.**Pestó****Grænt eða rautt pestó**,
190g:.....**298** kr./stk.**Hvítlauchsbrauð**2 stk., 350g:.....**299** kr./pk.**2.099** kr.
kg**Úrvals lambainnralæri**
úr kjötbörði eða pakkað ferskt**1.989** kr.
kg**Grill lambalærissneiðar BBQ**
frá Kjötseli**3.499** kr.
kg**Úrvals lambalundir**
úr kjötbörði eða pakkaðar ferskar**989** kr.
kg**Grillpýlsur**
frá Ísfugli**...einstök þjónusta í góðum verslunum**á Akureyri, Blönduósi, Bolungarvík, Borgarnesi, Dalvík, Egilsstöðum, Grundarfirði, Hafnarfirði, Húsavík, Ísafirði,
Neskaupstað, Ólafsfirði, Selfossi, Siglufirði og Skagaströnd